

ਐਸ. ਜੇ. ਵਜ਼ੀਫ਼ਦਾਰ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਅਨੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਰਿਲਾਇੰਸ ਰਿਟੇਲ ਲਿਮਿਟੇਡ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2015 ਦਾ CWP ਨੰ.20311

ਅਪ੍ਰੈਲ 05, 2017

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟਿਕਲ. 226 — ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2005 — ਐੱਸ. 13 — ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 2005 — ਆਰ.ਐੱਲ. 20 - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ - ਗਾਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ITC ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਇਸਦੀ ਆਉਟਪੁੱਟ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ - ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ - ਕੁਝ ਖਰੀਦਾਂ 'ਤੇ ਆਈਟੀਸੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਐਸ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਕਟ ਦੇ 13(3) - ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਲਗਾਇਆ ਟੈਕਸ - ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਰੂਲਜ਼, 2005 ਦਾ ਨਿਯਮ 20 ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਯੂ ਦੇ ਐੱਸ. 13(3) ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2005 ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਲਈ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਾਪਸ ਕਲੇਮ ਕਰਨ ਲਈ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 6.7.2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - - ਨਿਯਮ 20 ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਵੇਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਹੀ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ - ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ.

ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ — ਨਿਯਮ 20 ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ — ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ

ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਖਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ — 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ — ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ — ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਵੈਕਿਊਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ - ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਨ ਉਹੀ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੱਸਾਂਗੇ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ੋਬ ਵਰਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ੋਬ ਵਰਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ, ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦੀ ITC ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ੋਬ ਵਰਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਨ ਉਹੀ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ/ਅੱਗੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 20, ਇਸ ਲਈ, ਅਲਟਰਾ-ਵਾਇਰਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 14)

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 20 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 15)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਖਤ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ 20 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਮਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 17)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੈਬਿਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਕੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵੈਕਿਊਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ

ਐਕਟ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਨ ਉਹੀ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ITC ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੈਬਿਟ ਉਹਨਾਂ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡੈਬਿਟ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸਮਾਨ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਾਕ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਡਿਸਪੈਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੀ ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਵਾਕ ਵਿੱਚ "ਜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮਾਲ ਹਨ ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਸਪੈਚ ਦੇ ਬਹਾਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. ਡੈਬਿਟ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਈਟੀਸੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਕੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਜੌਬ ਵਰਕਰਾਂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਰਸੀਦ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਸੀਦ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ITC ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਸਿਰਫ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ. ਕੀ ਮਾਲ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਰੀ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਵਿਭਾਗ ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਈਟੀਸੀ ਦੀ

ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(ਪੈਰਾ 19)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 20 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ 20)

ਸੰਦੀਪ ਗੋਇਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ

ਰਿਸ਼ਬ ਸਿੰਗਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਰਜਿੰਦਰ ਗੋਇਲ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦਿਆਂ ਲਈ।

ਐਸਜੇ ਵਜ਼ੀਫ਼ਦਾਰ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਰੂਲਜ਼, 2005 ਦਾ ਨਿਯਮ 20 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਨਿਯਮ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। 'ਐਕਟ' ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਲਈ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ (ITC) ਵਾਪਸ ਕਲੇਮ ਕਰਨ ਲਈ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 2008-09 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਟੈਕਸ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 06.07.2015 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਵੀ ਮੰਗੀ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਮੋਹਾਲੀ (ਪੰਜਾਬ) ਵਿਖੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 01.07.2013 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਿਲਾਇੰਸ ਫਰੈਸ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 30.07.2013 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਿਲਾਇੰਸ ਰਿਟੇਲ ਲਿਮਿਟਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ (ITC) ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 2008-09 ਲਈ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਈਟੀਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਉਟਪੁੱਟ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਨਣਯੋਗ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ।

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 29.08.2012 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ

ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਅਤੇ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ 'ਤੇ ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. 8.23 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ। 15.11.2012 ਦੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਲਗਾਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ 25,80,541/- ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ-ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ)

14.06.2013 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ 06.07.2015 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 2008 09 ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਰਾਫਾ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. 24,57,78,897/- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਾਫਾ ਰੁਪਏ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ 8,23,326.38 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 20 ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਦੀ ਰੋਕ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਾਫਾ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੀਤਾ:-

“.....ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਾਫਾ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ITC ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 24,57,78,897/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਗਹਿਣੇ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 2008-09 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਮਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 8,23,326.38/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਾਲ ਨਾ ਤਾਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਭਾਵ ਸਾਲ 2008-09 ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸਰਾਫਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗਹਿਣੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਹੋ ਗਏ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾ ਕਿ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਲ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰ ਸਾਲ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਲ 2008-09 ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਉਲਟਾ ਹੋਣਾ ਸੀ।

..... ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮ 20 ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਈਟੀਸੀ ਉਲਟਾ ਹੋਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ.....।”

(5) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਸਾਮਾਨ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹੀ ਸਾਮਾਨ ਕੰਮ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 20 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂਗੇ। ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਵੇਲੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(6) ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦੀ ਨਿਯਮ 20 ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(7) ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਓ) :- ਕਿਸੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ “ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ (ਵੈਟ), ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ **2(ਪੀ)** "ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ (ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ITC ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ; **2(v)** "ਨਿਰਧਾਰਤ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ;

ਧਾਰਾ 13

13(1) ਇੱਕ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੂੰਜੀ ਵਸਤੂਆਂ ਸਮੇਤ, ਇੱਕ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ, ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਜਾਂ ਪੈਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਹੋਣ। ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ:

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਿਕ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ, ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਉਸ ਹੱਦ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼, ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ:

ਅੱਗੇ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

13(2) ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ -

(a) ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ

(b) ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਪੈਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

13(3) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ITC ਡੈਬਿਟ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਨ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਸਪੈਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਈਟੀਸੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ,

ਚਲਾਨ ਜਾਂ ਮੈਮੋ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 26

26(1) ਹਰੇਕ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰੇਗਾ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਹਰੇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰੇਗਾ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਇੱਕ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਧਾਰਾ 31

31(6) ਇੱਕ ਆਮ ਵਪਾਰੀ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਕਰੇਗਾ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ, ਉਸ 'ਤੇ ਦੇਣਯੋਗ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ

ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ "

(8) ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ 01.04.2016 ਤੋਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਅਣ-ਸੋਧੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(9) ਨਿਯਮ 20 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

" 20. ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਯੋਗਤਾ।-- ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ , ਟੈਸਟਿੰਗ, ਮੁਰੰਮਤ, ਰੀਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਲਾਨ ਜਾਂ ਸਬੰਧਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਜੋਬ ਵਰਕਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ।"

(10) ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 20 ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੇਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਦਿ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਲ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 20 ਵਿੱਚ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦਾ ਨੁਸਖਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ 5% ITC ਡੈਬਿਟ ਕਰੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਡਿਸਪੈਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੀ ਆਈਟੀਸੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਡੈਬਿਟ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਨਿਯਮ 20 ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀ ਹੈ।

(11) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਜਿੰਦਰ ਗੋਇਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ITC ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ "ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ....." ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ

ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਸੈਕਸ਼ਨ 13(1) ਇੱਕ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ITC ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਈਟੀਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ITC ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ITC ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰਤਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਕਿਸੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ITC ਲਈ ਇਸ ਹੱਕਦਾਰੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ITC ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਮਾਮਲਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ 5% ਦੁਆਰਾ ITC ਡੈਬਿਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਈਟੀਸੀ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਮਾਲ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ITC ਕਲੇਮ ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ।

(13) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ITC ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਲਾਭ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ 20 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(14) ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੱਸਾਂਗੇ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੌਬ ਵਰਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੌਬ ਵਰਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਮਾਲ, ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦੀ ITC ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋਬ ਵਰਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਨ ਉਹੀ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ/ਅੱਗੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 20, ਇਸ ਲਈ, ਅਲਟਰਾ-ਵਾਇਰਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(15) ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 20 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 85 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ:-

“1. ਕੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਮਾਲ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ 'ਤੇ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ PVAT ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਹੁਕਮ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਨਿਯਮ 20 PVAT ਐਕਟ, 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜੇਕਰ ਸਮਾਨ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਚਲਾਨ, ਚਲਾਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਨ ਮਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪੀਵੀਏਟੀ ਐਕਟ, 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਨਾ ਪਵੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵੇਚੇ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ।

.....ਮੈਂ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਨ ਜੋ

ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਈਟੀਸੀ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਸੰਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਲ ਜੋ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਵੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 20 PVAT ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਲਈ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਸਟੈਲਕੋ ਸਟ੍ਰਿਪਸ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ 2009-33 ਪੀਐਚਟੀ ਪੰਨਾ 31 (ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ PVAT ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 51(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ 14 ਦਿਨ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਨਿਯਮ 20 ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਧਿਕਾਰੀ PVAT ਐਕਟ, 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

(1) ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਪੁਟ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਰਕਮ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਸਾਮਾਨ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡੀਲਰ ਨੂੰ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ / ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਸਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(2) ਜੇ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ PVAT ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(16) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 20 ਵਿੱਚ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

(17) ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸ਼ੁੱਠ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ 20 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਮਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(18) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਉਪ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੈਬਿਟ ਦੇ ਰਿਵਰਸਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(19) ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੈਬਿਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਕੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵੈਕਿਊਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਨ ਉਹੀ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। . ਖਾਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ITC ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੈਬਿਟ ਉਹਨਾਂ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡੈਬਿਟ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸਮਾਨ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਾਕ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ “ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਨ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਸਪੈਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ.

ਬਹਾਲ.....” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਇਸ ਵਾਕ ਵਿੱਚ "ਜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮਾਲ ਹਨ ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਸਪੈਚ ਦੇ ਬਹਾਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. ਡੈਬਿਟ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। . ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਕੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਜੌਬ ਵਰਕਰਾਂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਰਸੀਦ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਸੀਦ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ITC ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਸਿਰਫ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ. ਕੀ ਮਾਲ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਰੀ ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਵਿਭਾਗ ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਈਟੀਸੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(20) ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 20 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵਾਜ਼ਬ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(21) ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ।

ਜੇਐਸ ਮਹਿੰਦੀਰਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ